

over som under de i loven fastsatte grænser. Bevillingssystemet vil da blot omfatte en del af bevillingshaverens virksomhed.

Den nævnte grænse på 25 megawatt svarer til den minimumsgrænse, der efter kap. V i lov om miljøbeskyttelse er fastsat for kraftværker, som skal forhåndsgodkendes efter bestemmelserne om særligt forurenende virksomheder*). 25 megawatt må i øvrigt antages at indebære en hensigtsmæssig afgrænsning for bevillingssystemet. Det samme gælder spændingsgrænsen på 100 kV, som danner en naturlig afgrænsning mellem transmissionsledninger og distributionsledninger. Distributionsledninger har normalt ikke spændinger over 60 kV, medens transmissionsledninger normalt er på 120 kV og derover.

Bestemmelsen i stk. 2 giver hjemmel for handelsministeren til i nærmere angivet omfang at træffe bestemmelser eller give forskrifter for elforsyningsvirksomhed, som ikke omfattes af bevillingssystemet, (men derimod af lovens øvrige bestemmelser herunder forskrifter om prisforhold, brændselsanvendelse og brændselslagre). Det vil være af betydning at bygge på den sagkundskab om elforhold, som det i stærkstrømsloven nedsatte elektricitetsråd er i besiddelse af og — medmindre udviklingen giver anledning til en ændret holdning — på den praksis, der gennem tiden har udviklet sig omkring administrationen af stærkstrømsloven. Opregningen af spørgsmål, der vil kunne reguleres gennem forskrifter, angiver de væsentligste uden dog at være udtømmende.

Under hensyn til det ønskelige i, at man fra kommunernes side får mulighed for at øve indflydelse på den fremtidige struktur på eldistributionsområdet, bestemmes det, at såvel Danske Elværkers Forening som Kommunernes landsforening og Københavns og Frederiksberg kommuner skal have lejlighed til at udtale sig, forinden forskrifter udfærdiges. Kommunalreformen og de deraf følgende større kommunalenheder kan meget vel give anledning til nyvurderinger af forsyningsområder og forsyningsgrænser, ligesom den kommunale planlægning i.h.t. de nye planlægningslove spiller ind.

Til § 4.

Bestemmelsen om eneretsbevilling til kernekraftproduktion vedrører alene spørgsmålet om, hvem der i givet fald skal være berettiget til at opføre og drive kernekraftværker. Eneretsbevilling kan alene gives, hvis det i § 2 nævnte folketingsudvalg samtykker heri.

*) 25 MW-grænsen i miljøloven er dog udtryk for indfyringseffekten, medens grænsen efter lovforslaget er produktionseffekten (den elektriske effekt).

Spørgsmålet om, *hvorvidt* og på hvilke særlige vilkår der kan opføres sådanne kraftværker må ud fra en samlet bedømmelse af forsyningsmæssige, sikkerhedsmæssige, miljø-, frednings- og planlægningsmæssige og andre forhold afgøres i henhold til reglerne i det særlige forslag til lov om atomanlæg m. v., som regeringen samtidig agter at fremsætte i folketinget. Denne lovgivning koordineres med nærværende lovforslag, således at der herved kan tilrettelægges en beslutningsprocedure, der giver folketinget den afgørende indflydelse i spørgsmålet om anvendelse af kernekraft i elproduktionen her i landet, og som samtidig er egnet til — såfremt beslutning for kernekraft træffes — at føre beslutningen ud i livet uden urimelige proceduremæssige forsinkelser.

Bestemmelsen i stk. 2 fastslår, at eneretsbevilling kun kan gives til en enkelt bevillingshaver. Formålet hermed er at sikre en effektiv og betryggende styring af en eventuel kernekraftudbygning også således, at resourcespild — økonomisk og i henseende til ekspertise — undgås. Hidtil har kun Elsam tilkendegivet, at man ønsker at påbegynde en kernekraftproduktion. Da Kraftimport på et senere tidspunkt kan tænkes at være interesseret, tager bestemmelsen sigte på at sikre, at udbygningsplanerne tilrettelægges og udføres i et nøje samarbejde. Det vil således være nødvendigt, at en fællesvirksomhed står som ansvarlig for planlægning, opførelse og drift af værkerne. Dette betyder ikke, at fællesvirksomheden, hvor dette viser sig hensigtsmæssigt, ikke kan udføre de enkelte opgaver gennem dattervirksomheder. Eksempelvis kan det være forsvarligt og fuldt betryggende, at der for hvert enkelt værk etableres et byggeselskab, således at værkets geografiske placering f.eks. kan få betydning for, hvilke økonomiske indskud de enkelte deltagere i fællesvirksomheden skal præstere. Afgørende for, om sådanne organisationsformer kan godkendes, vil være, om fællesvirksomheden i enhver fase har fuld kontrol med udviklingen.

Det er oplyst, at Elsam og Kraftimport forhandler med henblik på etableringen af den fornødne fællesvirksomhed om kernekraftudbygning.

Til § 5.

Bestemmelsen indeholder i stk. 1 de vilkår for meddelelse af bevilling og eneretsbevilling, som ubetinget skal stilles. Vilkårene svarer i al væsentlighed til de faste vilkår i anden koncessionslovgivning. Bestemmelsen i stk. 2 giver handelsministe-